يَعۡتَذِرُونَ إِلَيۡكُمۡ إِذَا رَجَعۡتُمۡ إِلَيۡهِمۡۚ قُل لَّا تَعۡتَذِرُواْ

عذر می آورند به سوی شما هنگامی که بازگردید به سوی شان بگو عذر میاورید

لَن نُّؤۡمِنَ لَكُمۡ قَدۡ نَبَّأَنَا ٱللَّهُ مِنۡ أَخۡبَارِكُمۡۚ وَسَيَرَى

هرگز باور نمی کنیم [سخن] شما را به تحقیق آگاه گردانیده ما را الله از خبرهای تان و زود خواهد دید

ٱللَّهُ عَمَلَكُمۡ وَرَسُولُهُۥ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِ

الله کار شما را و پیامبرش [نیز کار شما را خواهد دید] سپس بازگردانیده می شوید به سوی دانای نهان

وَٱلشَّهَٰدَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ (۹۴) سَيَحۡلِفُونَ

و آشکار پس آگاه می گرداند شما را به آنچه شما می کردید (۹۴) به زودی سوگند می خورند

بِٱللَّهِ لَكُمۡ إِذَا ٱنقَلَبۡتُمۡ إِلَيۡهِمۡ لِتُعۡرِضُواْ عَنۡهُمۡۖ فَأَعۡرِضُواْ

به الله برای شما چون بازگردید به سوی ایشان تا روی بگردانید از [سرزنش] ایشان پس روی بگردانید

عَنۡهُمۡۖ إِنَّهُمۡ رِجۡسٞۖ وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ

از ایشان بی گمان آنان پلیدند و جایگاهشان جهنم است به سزای آنچه که

يَكۡسِبُونَ (۹۵) يَحۡلِفُونَ لَكُمۡ لِتَرۡضَوۡاْ عَنۡهُمۡۖ فَإِن

می کردند (۹۵) سوگند می خورند برای شما تا خشنود شوید از آنان پس اگر

تَرۡضَوۡاْ عَنۡهُمۡ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يَرۡضَىٰ عَنِ ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡفَٰسِقِينَ

خشنود شوید از ایشان بی گمان الله خشنود نمی شود از گروه نافرمانان

(۹۶) ٱلۡأَعۡرَابُ أَشَدُّ كُفۡرٗا وَنِفَاقٗا وَأَجۡدَرُ أَلَّا يَعۡلَمُواْ

(۹۶) [برخی] از بادیه نشینان شدیدترند از حیث کفر و نفاق و سزاوارترند به اینکه ندانند

حُدُودَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ (۹۷) وَمِنَ

حدود آنچه را که نازل کرده است الله بر رسول خود و الله دانای سنجیده کار است (۹۷) و برخی از

ٱلۡأَعۡرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ مَغۡرَمٗا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ ٱلدَّوَآئِرَۚ

بادیه نشینان کسانی هستند که می پندارند آنچه را هزینه می کنند زیان [و تاوان] و انتظار می کشند برای شما پیشامدهای [بد] را

عَلَيۡهِمۡ دَآئِرَةُ ٱلسَّوۡءِۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ (۹۸) وَمِنَ

بر آنان باد پیشامدهای بد و الله شنوای داناست (۹۸) و برخی از

ٱلۡأَعۡرَابِ مَن يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَيَتَّخِذُ

بادیه نشینان کسانی هستند که ایمان دارند به الله و روز واپسین و می پندارد

مَا يُنفِقُ قُرُبَٰتٍ عِندَ ٱللَّهِ وَصَلَوَٰتِ ٱلرَّسُولِۚ أَلَآ إِنَّهَا قُرۡبَةٞ

آنچه را انفاق می کند مایهٔ نزدیکی [خود] به الله و [نیز] دعاهای [خیر] پیامبر را آگاه باش بی گمان این [هزینه] موجب نزدیکی

لَّهُمۡۚ سَيُدۡخِلُهُمُ ٱللَّهُ فِي رَحۡمَتِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ (۹۹)

برای آنهاست زود داخل گرداند ایشان را الله در رحمت خود بی گمان الله آمرزندهٔ مهربان است (۹۹)

وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلۡأَوَّلُونَ مِنَ ٱلۡمُهَٰجِرِينَ وَٱلۡأَنصَارِ وَٱلَّذِينَ
و آن پیشی گیرندگان نخستین از مهاجران و انصار و آنان که

ٱتَّبَعُوهُم بِإِحۡسَٰنٖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُ وَأَعَدَّ
پیروی کردند از ایشان به نیکی خشنود شده است الله از ایشان و خشنود شدند ایشان از او و آماده ساخته است الله

لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي تَحۡتَهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۚ
برای شان بهشت‌هایی که جاری است زیر [درختان] آنها جوی‌ها جاویدان باشند در آنها همیشه

ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ (۱۰۰) وَمِمَّنۡ حَوۡلَكُم مِّنَ ٱلۡأَعۡرَابِ
این است کامیابی بزرگ (۱۰۰) و برخی از آنان که پیرامون شمایند از بادیه نشینان

مُنَٰفِقُونَۖ وَمِنۡ أَهۡلِ ٱلۡمَدِينَةِ مَرَدُواْ عَلَى ٱلنِّفَاقِ لَا تَعۡلَمُهُمۡۖ
منافقان اند و برخی از اهل مدینه خو گرفته اند بر نفاق نمی دانی [نفاق] ایشان را

نَحۡنُ نَعۡلَمُهُمۡۚ سَنُعَذِّبُهُم مَّرَّتَيۡنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ
ما می دانیم [نفاق] ایشان را زودا که عذاب کنیم آنان را دو بار سپس بازگردانیده شوند به سوی عذابی

عَظِيمٖ (۱۰۱) وَءَاخَرُونَ ٱعۡتَرَفُواْ بِذُنُوبِهِمۡ خَلَطُواْ عَمَلٗا صَٰلِحٗا
بزرگ (۱۰۱) و دیگران که اقرار کردند به گناهان خود آمیختند کرداری شایسته را

وَءَاخَرَ سَيِّئًا عَسَى ٱللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ (۱۰۲)
با کرداری ناشایسته امید است که الله [به رحمت] بازگردد بر ایشان [و توبهٔ آنان را بپذیرد] بی گمان الله آمرزندهٔ مهربان است (۱۰۲)

خُذۡ مِنۡ أَمۡوَٰلِهِمۡ صَدَقَةٗ تُطَهِّرُهُمۡ وَتُزَكِّيهِم بِهَا وَصَلِّ عَلَيۡهِمۡۖ
بگیر از اموالشان زکاتی را که پاک می سازی ایشان را و پاکیزه می داری ایشان را به آن و دعای خیر کن بر ایشان

إِنَّ صَلَوٰتَكَ سَكَنٞ لَّهُمۡۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۱۰۳) أَلَمۡ يَعۡلَمُوٓاْ
بی گمان دعای تو آرامشی است برای ایشان و الله شنوای داناست (۱۰۳) آیا ندانستند

أَنَّ ٱللَّهَ هُوَ يَقۡبَلُ ٱلتَّوۡبَةَ عَنۡ عِبَادِهِۦ وَيَأۡخُذُ ٱلصَّدَقَٰتِ وَأَنَّ
که الله هموست که می پذیرد توبه را از بندگان خود و دریافت می کند صدقات را و اینکه

ٱللَّهَ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ (۱۰۴) وَقُلِ ٱعۡمَلُواْ فَسَيَرَى ٱللَّهُ عَمَلَكُمۡ
اوست آن توبه پذیر مهربان (۱۰۴) و بگو عمل کنید پس زودا که بیند الله عمل شما را

وَرَسُولُهُۥ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۖ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ
و پیامبر او و مؤمنان [نیز بینند] و به زودی بازگردانیده می‌شوید به سوی دانای پنهان و آشکار

فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ (۱۰۵) وَءَاخَرُونَ مُرۡجَوۡنَ لِأَمۡرِ
پس خبر می دهد شما را به آنچه می کردید (۱۰۵) و دیگران [نیز] واگذار شده اند [قبول توبه شان] به فرمان

ٱللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمۡ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيۡهِمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ (۱۰۶)
الله یا عذاب کند ایشان را و یا بازمی گردد بر ایشان [به رحمت خود] و الله دانای سنجیده کار است (۱۰۶)

وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مَسۡجِدٗا ضِرَارٗا وَكُفۡرٗا وَتَفۡرِيقَۢا بَيۡنَ

و آنان که گرفتند [ساختند] مسجدی را برای زیان رساندن و کفر و برای تفرقه انداختن میان

ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَإِرۡصَادٗا لِّمَنۡ حَارَبَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ مِن قَبۡلُۚ

مؤمنان و [ساختن] کمینگاهی برای کسانی که جنگیده اند با الله و پیامبرش پیش از این

وَلَيَحۡلِفُنَّ إِنۡ أَرَدۡنَآ إِلَّا ٱلۡحُسۡنَىٰۖ وَٱللَّهُ يَشۡهَدُ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ

و هر آینه ایشان سوگند خورند که اراده نکردیم [با ساختن مسجد] مگر نیکی و الله گواهی می دهد که بی گمان ایشان دروغگویان اند

(۱۰۷) لَا تَقُمۡ فِيهِ أَبَدٗاۚ لَّمَسۡجِدٌ أُسِّسَ عَلَى ٱلتَّقۡوَىٰ مِنۡ أَوَّلِ

(۱۰۷) نایست [به نماز] در آن [مسجد ضرار] هرگز هر آینه مسجدی که اساس نهاده شده است بر پرهیزکاری از نخستین

يَوۡمٍ أَحَقُّ أَن تَقُومَ فِيهِۚ فِيهِ رِجَالٞ يُحِبُّونَ أَن يَتَطَهَّرُواْۚ

روز سزاوارتر است که بایستی در آن، در آن [مسجد] مردانی اند که دوست دارند پاکی ورزند [از نجاست ظاهری و باطنی]

وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُطَّهِّرِينَ (۱۰۸) أَفَمَنۡ أَسَّسَ بُنۡيَٰنَهُۥ

و الله دوست می دارد پاکی ورزان را (۱۰۸) آیا پس کسی که بنا نهاده است بنیان خود را

عَلَىٰ تَقۡوَىٰ مِنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٍ خَيۡرٌ أَم مَّنۡ أَسَّسَ بُنۡيَٰنَهُۥ

بر پروا از الله و خشنودی [او] بهتر است یا آن کسی که بنا نهاده است بنیان خود را

عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٖ فَٱنۡهَارَ بِهِۦ فِي نَارِ جَهَنَّمَۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي

بر لب پرتگاهی که در حال ریزش است پس بیندازد او را در آتش دوزخ و الله راه نمی نماید

ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ (۱۰۹) لَا يَزَالُ بُنۡيَٰنُهُمُ ٱلَّذِي بَنَوۡاْ رِيبَةٗ

گروه ستمکاران را (۱۰۹) همواره بنیانشان که بنا نهاده‌اند مایهٔ تردید

فِي قُلُوبِهِمۡ إِلَّآ أَن تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۱۱۰)

در دل‌های‌شان است مگر که پاره پاره شود دل‌هایشان و الله دانای سنجیده کار است (۱۱۰)

ربع حزب ۲۱

۞ إِنَّ ٱللَّهَ ٱشۡتَرَىٰ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ أَنفُسَهُمۡ وَأَمۡوَٰلَهُم

بی گمان الله خریده است از مؤمنان جان هایشان و مال‌هایشان را

بِأَنَّ لَهُمُ ٱلۡجَنَّةَۚ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَيَقۡتُلُونَ

به اینکه باشد برای شان بهشت کارزار می کنند در راه الله پس می کشند [کفار را]

وَيُقۡتَلُونَۖ وَعۡدًا عَلَيۡهِ حَقّٗا فِي ٱلتَّوۡرَىٰةِ وَٱلۡإِنجِيلِ

و کشته می شوند وعده ای است بر [عهدهٔ] الله به حق در تورات و انجیل

وَٱلۡقُرۡءَانِۚ وَمَنۡ أَوۡفَىٰ بِعَهۡدِهِۦ مِنَ ٱللَّهِۚ فَٱسۡتَبۡشِرُواْ

و قرآن و کیست وفاکننده تر به عهد خویش از الله پس شادمان باشید

بِبَيۡعِكُمُ ٱلَّذِي بَايَعۡتُم بِهِۦۚ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ (۱۱۱)

به خرید و فروشی که معامله کردید به آن و این است آن کامیابی بزرگ (۱۱۱)

ٱلتَّـٰٓئِبُونَ ٱلۡعَـٰبِدُونَ ٱلۡحَـٰمِدُونَ ٱلسَّـٰٓئِحُونَ
[آن مؤمنان] توبه کنندگان اند پرستندگان اند ستایندگان اند سیاحتگران اند [در راه الله–روزه داران اند]

ٱلرَّٰكِعُونَ ٱلسَّـٰجِدُونَ ٱلۡأٓمِرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ
رکوع کنندگان اند سجده کنندگان اند امرکنندگان اند به کار پسندیده

وَٱلنَّاهُونَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَٱلۡحَـٰفِظُونَ لِحُدُودِ ٱللَّهِۗ
و بازدارندگان اند از کار زشت و نگهداران برای حدود الله

وَبَشِّرِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ
و مژده ده مؤمنان را (۱۱۲) نیست سزاوار برای پیامبر و آنان که ایمان آوردند

أَن يَسۡتَغۡفِرُواْ لِلۡمُشۡرِكِينَ وَلَوۡ كَانُوٓاْ أُوْلِي قُرۡبَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا
اینکه طلب بخشایش کنند برای مشرکان و اگرچه باشند خویشاوند پس از آنکه

تَبَيَّنَ لَهُمۡ أَنَّهُمۡ أَصۡحَـٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ
روشن شد برای شان که بی گمان آنان یاران دوزخ اند (۱۱۳) و نبود

ٱسۡتِغۡفَارُ إِبۡرَٰهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوۡعِدَةٖ وَعَدَهَآ إِيَّاهُ
مغفرت خواستن ابراهیم برای پدرش مگر از روی وعده‌ای که وعده کرده بود آن را به پدرش

فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۥٓ أَنَّهُۥ عَدُوّٞ لِّلَّهِ تَبَرَّأَ مِنۡهُۚ إِنَّ إِبۡرَٰهِيمَ لَأَوَّـٰهٌ حَلِيمٞ
پس چون ظاهر گشت برای او[ابراهیم] که بی‌گمان پدرش دشمن الله است بیزاری جُست از وی بی‌گمان ابراهیم هرآینه بسیار دلسوز بردبار بود

﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِلَّ قَوۡمَۢا بَعۡدَ إِذۡ هَدَىٰهُمۡ حَتَّىٰ
(۱۱۴) و بر آن نیست الله که گمراه کند قومی را بعد از آنکه هدایت کرد ایشان را تا

يُبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ ٱللَّهَ
بیان کند برایشان آنچه را که پرهیز نمایند[از آن] بی گمان الله به هر چیزی داناست (۱۱۵) بی گمان الله

لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۚ وَمَا لَكُم مِّن
برای اوست فرمانروایی آسمان‌ها و زمین زنده می کند و می‌میراند و نیست برای شما از

دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ﴿١١٦﴾ لَّقَد تَّابَ ٱللَّهُ عَلَى
غیر الله هیچ سرپرستی و نه یاوری (۱۱۶) به تحقیق برگشت الله [به رحمت خود] بر

ٱلنَّبِيِّ وَٱلۡمُهَٰجِرِينَ وَٱلۡأَنصَارِ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ فِي
پیامبر و مهاجرین و انصار آنان که پیروی کردند از او در

سَاعَةِ ٱلۡعُسۡرَةِ مِنۢ بَعۡدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٖ
وقت تنگی و مشکل پس از آنکه نزدیک بود که منحرف شود دل های گروهی

مِّنۡهُمۡ ثُمَّ تَابَ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّهُۥ بِهِمۡ رَءُوفٞ رَّحِيمٞ ﴿١١٧﴾
از ایشان آنگاه بازگشت الله [به مهربانی خود] بر ایشان [توبه‌شان را پذیرفت] بی گمان الله بدیشان مهرورزی مهربان است (۱۱۷)

وَعَلَى ٱلثَّلَٰثَةِ ٱلَّذِينَ خُلِّفُواْ حَتَّىٰٓ إِذَا ضَاقَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلۡأَرۡضُ
و [بازگشت الله به مهربانی خود] برآن سه نفری که [ازغزوه تبوک] بازمانده بودند تا وقتی که تنگ شد بر ایشان زمین

بِمَا رَحُبَتۡ وَضَاقَتۡ عَلَيۡهِمۡ أَنفُسُهُمۡ وَظَنُّوٓاْ أَن لَّا مَلۡجَأَ
با وجود فراخی‌اش و تنگ شد بر ایشان نفوس شان [=دلشان به تنگ آمد] و یقین کردند که نیست پناهی

مِنَ ٱللَّهِ إِلَّآ إِلَيۡهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيۡهِمۡ لِيَتُوبُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلتَّوَّابُ
از [خشم] الله مگر به سوی وی پس برگشت نمود الله [با رحمتش] بر ایشان [=توبه‌شان را پذیرفت] تا توبه کنند بی گمان الله اوست آن توبه پذیر

ٱلرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَكُونُواْ مَعَ
مهربان (۱۱۸) ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله و باشید با

ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهۡلِ ٱلۡمَدِينَةِ وَمَنۡ حَوۡلَهُم
راست گویان (۱۱۹) نیست سزاوار برای اهل مدینه و آنان که پیرامون ایشانند

مِّنَ ٱلۡأَعۡرَابِ أَن يَتَخَلَّفُواْ عَن رَّسُولِ ٱللَّهِ وَلَا يَرۡغَبُواْ بِأَنفُسِهِمۡ
از بادیه نشینان که بازمانند ازهمراهی پیامبر الله [در جهاد] و نه اینکه دوست بدارند جان های خود را

عَن نَّفۡسِهِۦۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ لَا يُصِيبُهُمۡ ظَمَأٞ وَلَا نَصَبٞ
[بیشتر از جان او] این [منع از پس ماندن] به این سبب است که به آنان [مجاهدان] نمی رسد به ایشان تشنگی و نه رنجی

وَلَا مَخۡمَصَةٞ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَطَـُٔونَ مَوۡطِئٗا يَغِيظُ
و نه گرسنگی در راه الله وگام نمی نهند [به سم و کف و پای] جایی را که به خشم آورد

ٱلۡكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنۡ عَدُوّٖ نَّيۡلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم
کافران را و نمی رسند [به هیچ مقصدی] از دشمن الله به رسیدنی مگر نوشته می شود برایشان

بِهِۦ عَمَلٞ صَٰلِحٌۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١٢٠﴾
به سبب آن کرداری شایسته بی گمان الله تباه نمی کند پاداش نیکوکاران را (۱۲۰)

وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةٗ صَغِيرَةٗ وَلَا كَبِيرَةٗ وَلَا يَقۡطَعُونَ
و هزینه نمی کنند هیچ هزینه‌ای را خرد و نه کلان را و نمی‌پیمایند

وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمۡ لِيَجۡزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحۡسَنَ مَا كَانُواْ
هیچ سرزمینی را مگر نوشته می‌شود برایشان تا پاداش دهد ایشان را الله [پاداش] نیکوترین کاری که

نصف حزب ۲۱

يَعۡمَلُونَ ﴿١٢١﴾ ۞ وَمَا كَانَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ لِيَنفِرُواْ كَآفَّةٗۚ
می کردند (۱۲۱) و نشاید مؤمنان که رهسپار شوند همگی [برای جهاد و طلب علم]

فَلَوۡلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرۡقَةٖ مِّنۡهُمۡ طَآئِفَةٞ لِّيَتَفَقَّهُواْ فِي ٱلدِّينِ
پس چرا رهسپار نشوند از هر گروهی از ایشان دسته ای تا ژرف آگاه شوند در دین

وَلِيُنذِرُواْ قَوۡمَهُمۡ إِذَا رَجَعُوٓاْ إِلَيۡهِمۡ لَعَلَّهُمۡ يَحۡذَرُونَ ﴿١٢٢﴾
و برای اینکه بیم دهند گروه خود را آنگاه که بازگردند به سوی ایشان باشد که آنان بترسند [و بپرهیزند] (۱۲۲)

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ ٱلۡكُفَّارِ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید پیکار کنید با آنان که نزدیک اند به شما از کفار

وَلۡيَجِدُواْ فِيكُمۡ غِلۡظَةٗۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلۡمُتَّقِينَ ١٢٣
و باید بیابند[کفار] در شما درشتی را و بدانید که به تحقیق الله با پرهیزکاران است [نصرت الهی برای آنان است] ۱۲۳

وَإِذَا مَآ أُنزِلَتۡ سُورَةٞ فَمِنۡهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمۡ زَادَتۡهُ هَٰذِهِۦٓ
و آنگاه که نازل شود سوره‌ای پس برخی از ایشان کسی است که می گوید کدامیک از شما زیاد نمود او را این [سوره]

إِيمَٰنٗاۚ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فَزَادَتۡهُمۡ إِيمَٰنٗا وَهُمۡ يَسۡتَبۡشِرُونَ
از جهت ایمان پس آنان که ایمان آورده اند پس زیاد نمود این سوره برای آنان ایمان را و ایشان شادمان می شوند

١٢٤ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ فَزَادَتۡهُمۡ رِجۡسًا
۱۲۴ و اما آنانی که در دل های شان بیماری[نفاق] است پس زیاده ساخته برای آنان پلیدی را

إِلَىٰ رِجۡسِهِمۡ وَمَاتُواْ وَهُمۡ كَٰفِرُونَ ١٢٥ أَوَلَا يَرَوۡنَ
به پلیدی شان و مردند درحالی که کافران بودند ۱۲۵ آیا نمی بینند [منافقان]

أَنَّهُمۡ يُفۡتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٖ مَّرَّةً أَوۡ مَرَّتَيۡنِ ثُمَّ
که ایشان آزموده می شوند در هر سال یک بار یا دو بار باز هم

لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمۡ يَذَّكَّرُونَ ١٢٦ وَإِذَا مَآ أُنزِلَتۡ
توبه نمی کنند و نه ایشان پند می گیرند ۱۲۶ و چون نازل شود

سُورَةٞ نَّظَرَ بَعۡضُهُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٍ هَلۡ يَرَىٰكُم مِّنۡ أَحَدٖ
سوره‌ای می‌نگرد برخی از ایشان به سوی برخی دیگر [گوید] آیا می بیند شما را کسی [از مسلمانان]؟

ثُمَّ ٱنصَرَفُواْۚ صَرَفَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُم بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَفۡقَهُونَ
آن گاه بازمی گردند بازداشته است الله دل هایشان را[از هدایت] به این سبب که ایشان گروهی اند که نمی فهمند

١٢٧ لَقَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُولٞ مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ عَزِيزٌ
۱۲۷ هر آینه آمده است برای شما پیامبری از خود شما که دشوار است

عَلَيۡهِ مَا عَنِتُّمۡ حَرِيصٌ عَلَيۡكُم بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ
بر او که در رنج افتید آزمند است بر [خیر] شما نسبت به مؤمنان

رَءُوفٞ رَّحِيمٞ ١٢٨ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُلۡ حَسۡبِيَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ
دلسوز مهربان است ۱۲۸ پس اگر رخ گردانند [از ایمان] پس بگو بسنده است مرا الله نیست هیچ الهی

إِلَّا هُوَۖ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُۖ وَهُوَ رَبُّ ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡعَظِيمِ ١٢٩
جز او بر او توکل کردم و اوست پروردگار آن عرش بزرگ ۱۲۹

ترتیبها ۱۰ — سُورَةُ يُونُس — آیاتها ۱۰۹

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا

الف، لام، راء، این آیت های آن کتاب استوار و سنجیده است ﴿١﴾ آیا هست برای مردمان شگرف

أَنۡ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ رَجُلٖ مِّنۡهُمۡ أَنۡ أَنذِرِ ٱلنَّاسَ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ

اینکه وحی فرستادیم به سوی مردی از ایشان که هشدار بده مردمان را و مژده ده کسانی را که ایمان آورده اند

أَنَّ لَهُمۡ قَدَمَ صِدۡقٍ عِندَ رَبِّهِمۡۗ قَالَ ٱلۡكَٰفِرُونَ إِنَّ هَٰذَا

به آنکه برای آنان است پایگاه راستین نزد پروردگار شان گفتند کافران هر آینه این

لَسَٰحِرٞ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ

جادوگری آشکار است ﴿٢﴾ هر آینه پروردگار شما الله است آن که آفرید آسمان ها و زمین را

فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَۖ مَا مِن شَفِيعٍ

در شش روز آنگاه استیلا یافت بر عرش تدبیر می کند کار را نیست هیچ شفاعت کننده‌ای

إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ إِذۡنِهِۦۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُۚ أَفَلَا

مگر پس از اجازهٔ وی این است الله پروردگار شما پس بپرستید او را آیا

تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ إِلَيۡهِ مَرۡجِعُكُمۡ جَمِيعٗاۖ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقًّاۚ إِنَّهُۥ

پند نمی گیرید؟ ﴿٣﴾ به سوی اوست بازگشت شما همگی وعدهٔ [کرده است] الله وعدهٔ درست هرآینه او

يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ لِيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ

آغاز می کند آفرینش را سپس باز می گرداند آن را تا پاداش دهد آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته

بِٱلۡقِسۡطِۚ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَهُمۡ شَرَابٞ مِّنۡ حَمِيمٖ وَعَذَابٌ

به دادگری و آنان که کافر شدند برای آنان است آشامیدنی از آب گرم و عذابی

أَلِيمُۢ بِمَا كَانُواْ يَكۡفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ ٱلشَّمۡسَ

دردناک به سبب آنکه کفر می‌ورزیدند ﴿٤﴾ او کسی است که قرار داد آفتاب را

ضِيَآءٗ وَٱلۡقَمَرَ نُورٗا وَقَدَّرَهُۥ مَنَازِلَ لِتَعۡلَمُواْ عَدَدَ ٱلسِّنِينَ

درخشان و ماه را تابان و معین کرد برای آن[ماه] منزل ها را تا بدانید شمار سال ها

وَٱلۡحِسَابَۚ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِٱلۡحَقِّۚ يُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ

و حساب را نیافریده است الله این را مگر حق به تفصیل بیان می کند نشانه ها را

لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي ٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ

برای گروهی که می دانند ﴿٥﴾ هر آینه در پی آمدن شب و روز و آنچه آفریده است

ٱللَّهُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

الله در آسمان ها و زمین نشانه هایی است برای گروهی که پرهیزکاری می کنند ﴿٦﴾

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا وَرَضُواْ بِٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَٱطۡمَأَنُّواْ
هر آینه آنان که امید ندارند دیدار ما را و خشنود شده اند به زندگانی دنیا و دل بسته اند

بِهَا وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَنۡ ءَايَٰتِنَا غَٰفِلُونَ ﴿٧﴾ أُوْلَٰٓئِكَ مَأۡوَىٰهُمُ
به آن و آنان که ایشان از نشانه های ما بی خبرند (۷) آنان جایگاهشان

ٱلنَّارُ بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
آتش است به سبب آنچه کسب می کردند (۸) هر آینه آنان که ایمان آورده اند

وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ يَهۡدِيهِمۡ رَبُّهُم بِإِيمَٰنِهِمۡۖ تَجۡرِي مِن
و کردند کارهای شایسته راه نماید ایشان را پروردگارشان به سبب ایمانشان می رود از

تَحۡتِهِمُ ٱلۡأَنۡهَٰرُ فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعۡوَىٰهُمۡ فِيهَا سُبۡحَٰنَكَ
زیر آنها جوی‌ها در باغ های سراسر نعمت (۹) دعای ایشان در آنجا سبحانک

ٱللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمۡ فِيهَا سَلَٰمٞۚ وَءَاخِرُ دَعۡوَىٰهُمۡ أَنِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ
اللهم باشد [=پاکی تو راست، الها] و درود آنان [با یکدیگر] در آنجا سلام است و واپسین دعای شان این است که ستایش از آنِ الله است

رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٠﴾ ۞ وَلَوۡ يُعَجِّلُ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ ٱلشَّرَّ
پروردگار جهانیان (۱۰) و اگر پیش می انداخت الله برای مردمان بدی [عذاب را] ه چهارم حزب ۲۱

ٱسۡتِعۡجَالَهُم بِٱلۡخَيۡرِ لَقُضِيَ إِلَيۡهِمۡ أَجَلُهُمۡۖ فَنَذَرُ ٱلَّذِينَ
مانند به شتاب خواستن آنها خیر را هر آینه به سر می‌آمد به سوی ایشان اجلشان پس می گذاریم آنان را که

لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا مَسَّ
امید ندارند دیدار ما را در سرکشی شان سرگردان شوند (۱۱) و چون برسد

ٱلۡإِنسَٰنَ ٱلضُّرُّ دَعَانَا لِجَنۢبِهِۦٓ أَوۡ قَاعِدًا أَوۡ قَآئِمٗا فَلَمَّا كَشَفۡنَا
آدمی را رنج بخواند ما را بر پهلوی خود یا نشسته یا ایستاده پس چون برداریم

عَنۡهُ ضُرَّهُۥ مَرَّ كَأَن لَّمۡ يَدۡعُنَآ إِلَىٰ ضُرّٖ مَّسَّهُۥۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ
از او رنج وی را برود گویا که هرگز نخوانده بود ما را به [دفع کردن] رنجی که بدو رسیده بود اینچنین آراسته شده است

لِلۡمُسۡرِفِينَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَا ٱلۡقُرُونَ
برای اسراف کنندگان آنچه را که می کردند (۱۲) و هر آینه هلاک کرده ایم نسل های

مِن قَبۡلِكُمۡ لَمَّا ظَلَمُواْ وَجَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَمَا كَانُواْ
پیش از شما را آنگاه که ستم کردند و آوردند برای ایشان پیامبران شان نشانه های روشن را و بر آن نبودند

لِيُؤۡمِنُواْۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلۡنَٰكُمۡ
که ایمان آورند اینچنین کیفر می دهیم گروه بزهکاران را (۱۳) سپس گردانیدیم شما را

خَلَٰٓئِفَ فِي ٱلۡأَرۡضِ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ لِنَنظُرَ كَيۡفَ تَعۡمَلُونَ ﴿١٤﴾
جانشینان [گذشتگان] در زمین پس از ایشان تا بنگریم چگونه کار می کنید؟ (۱۴)

وَإِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَاتُنَا بَيِّنَٰتٖ قَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ
و چون خوانده شود بر آنان آیات ما که روشن‌اند گویند آنان که امید ندارند

لِقَآءَنَا ٱئۡتِ بِقُرۡءَانٍ غَيۡرِ هَٰذَآ أَوۡ بَدِّلۡهُۚ قُلۡ مَا يَكُونُ لِيٓ
به دیدار ما بیاور قرآنی را غیر از این یا دگرگون ساز آن را! بگو روا نباشد برای من

أَنۡ أُبَدِّلَهُۥ مِن تِلۡقَآيِٕ نَفۡسِيٓۖ إِنۡ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّۖ إِنِّيٓ
که دگرگون کنم آن را از جانب خود پیروی نمی کنم مگر آنچه را وحی شده است به سوی من هر آینه من

أَخَافُ إِنۡ عَصَيۡتُ رَبِّي عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ (١٥) قُل لَّوۡ شَآءَ
می ترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را از عذاب روزی بزرگ (۱۵) بگو اگر بخواهد

ٱللَّهُ مَا تَلَوۡتُهُۥ عَلَيۡكُمۡ وَلَآ أَدۡرَىٰكُم بِهِۦۖ فَقَدۡ لَبِثۡتُ
الله نمی خواندم آن را بر شما و آگاه نمی کرد [الله] شما را به آن پس به درستی که درنگ کردم من

فِيكُمۡ عُمُرٗا مِّن قَبۡلِهِۦٓۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ (١٦) فَمَنۡ أَظۡلَمُ
در میان شما عمری پیش از این پس آیا خرد نمی ورزید (۱۶) پس کیست ستمکارتر

مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوۡ كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ
از کسی که بر بندد بر الله دروغی را یا تکذیب کند آیات او را هر آینه حقیقت این است که

لَا يُفۡلِحُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ (١٧) وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ
رستگار نمی شوند بزهکاران (۱۷) و می پرستند به جای الله

مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا
چیزی را که زیان نرساند به آنان و سود نرساند به آنان و می گویند اینان شفیعان ماهستند

عِندَ ٱللَّهِۚ قُلۡ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا
نزد الله بگو آیا خبر می دهید الله را به آنچه که نمی داند در آسمان ها و نه

فِي ٱلۡأَرۡضِۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ (١٨) وَمَا كَانَ
در زمین؟ پاکی از آن اوست و برتر است از آنچه شرک [او] می سازند (۱۸) و نبودند

ٱلنَّاسُ إِلَّآ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ فَٱخۡتَلَفُواْۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةٞ
مردمان مگر امتی یگانه پس اختلاف کردند و اگر نبودی سخنی

سَبَقَتۡ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيۡنَهُمۡ فِيمَا فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ
که پیشی گرفته بود از پروردگارت هر آینه داوری می شد میان ایشان در آنچه که در آن اختلاف دارند

(١٩) وَيَقُولُونَ لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ ءَايَةٞ مِّن رَّبِّهِۦۖ فَقُلۡ إِنَّمَا
(۱۹) و می گویند چرا فروفرستاده نشد بر او [محمد (ص)] نشانه ای از پروردگارش پس بگو جز این نیست که

ٱلۡغَيۡبُ لِلَّهِ فَٱنتَظِرُوٓاْ إِنِّي مَعَكُم مِّنَ ٱلۡمُنتَظِرِينَ (٢٠)
علم غیب از آن الله است پس انتظار برید همانا من با شما از منتظرانم (۲۰)

وَإِذَآ أَذَقۡنَا ٱلنَّاسَ رَحۡمَةٗ مِّنۢ بَعۡدِ ضَرَّآءَ مَسَّتۡهُمۡ إِذَا لَهُم مَّكۡرٞ فِيٓ
و چون بچشانیم به مردمان رحمتی را [از سوی خود] پس از سختی که رسیده بود به آنان ناگهان ایشان را نیرنگی باشد در

ءَايَاتِنَاۚ قُلِ ٱللَّهُ أَسۡرَعُ مَكۡرًاۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكۡتُبُونَ مَا تَمۡكُرُونَ
نشانه های ما بگو الله زودتر است از شما در رسانیدن [جزای] نیرنگ هر آینه فرستادگان ما می نویسند آنچه مکر می کنید

(۲۱) هُوَ ٱلَّذِي يُسَيِّرُكُمۡ فِي ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِۖ حَتَّىٰٓ إِذَا كُنتُمۡ فِي ٱلۡفُلۡكِ
(۲۱) اوست آنکه روان می کند شما را در خشکی و دریا تا وقتی که باشید در کشتی ها

وَجَرَيۡنَ بِهِم بِرِيحٖ طَيِّبَةٖ وَفَرِحُواْ بِهَا جَآءَتۡهَا رِيحٌ عَاصِفٞ
و روان شدند با [سواران] خود با بادی خوش و شادمان شدند ایشان به آن باد ناگهان آید بر آنها بادی سخت

وَجَآءَهُمُ ٱلۡمَوۡجُ مِن كُلِّ مَكَانٖ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُمۡ أُحِيطَ بِهِمۡ دَعَوُاْ
و بیاید به ایشان موج از هر جا و بدانند که آنها احاطه شدند بخوانند

ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ لَئِنۡ أَنجَيۡتَنَا مِنۡ هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الله را خالص کنندگان برای وی عبادت را همانا اگر رهایی دهی ما را از این هر آینه باشیم از

ٱلشَّٰكِرِينَ (۲۲) فَلَمَّآ أَنجَىٰهُمۡ إِذَا هُمۡ يَبۡغُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ
شکرگزاران (۲۲) پس چون نجات داد آنان را ناگهان ایشان سرکشی می کنند در زمین به

ٱلۡحَقِّۗ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَا بَغۡيُكُمۡ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمۖ مَّتَٰعَ ٱلۡحَيَوٰةِ
ناحق ای مردم جز این نیست که سرکشی شما به زیانِ خود شماست [بیابید] بهرهٔ زندگانی

ٱلدُّنۡيَاۖ ثُمَّ إِلَيۡنَا مَرۡجِعُكُمۡ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ (۲۳)
دنیا را سپس به سوی ما بازگشت شماست پس خبردار کنیم شما را به آنچه می کردید (۲۳)

إِنَّمَا مَثَلُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا كَمَآءٍ أَنزَلۡنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخۡتَلَطَ بِهِۦ
جز این نیست که حالت زندگانی دنیا مانند آبی است که فرودآوردی آن را از آسمان پس بیامیخت به آن

نَبَاتُ ٱلۡأَرۡضِ مِمَّا يَأۡكُلُ ٱلنَّاسُ وَٱلۡأَنۡعَٰمُ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذَتِ ٱلۡأَرۡضُ
رویدنی زمین از آنچه می خورند مردمان و چارپایان تا وقتی که فراگرفت زمین

زُخۡرُفَهَا وَٱزَّيَّنَتۡ وَظَنَّ أَهۡلُهَآ أَنَّهُمۡ قَٰدِرُونَ عَلَيۡهَآ
پیرایهٔ خود را و آراسته شد و گمان کردند ساکنان آن که ایشان توانایند بر [استفاده از] آن

أَتَىٰهَآ أَمۡرُنَا لَيۡلًا أَوۡ نَهَارٗا فَجَعَلۡنَٰهَا حَصِيدٗا كَأَن لَّمۡ تَغۡنَ
[ناگهان] بیامد فرمان ما در شب یا روز پس گردانیدیم آن را [مثل] زراعت دروشده گویا که هیچ نبود

بِٱلۡأَمۡسِۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ (۲۴) وَٱللَّهُ
دیروز اینچنین بیان می کنیم نشانه ها را برای گروهی که می اندیشند (۲۴) و الله

يَدۡعُوٓاْ إِلَىٰ دَارِ ٱلسَّلَٰمِ وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ (۲۵)
می خواند به سوی سرای سلامتی و راه می نماید هر که را بخواهد به سوی راهی راست (۲۵)

۞ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
برای آنان که نیکوکاری کردند نیکوترین [پاداش] و زیاده [بر آن] است و نپوشاند روهای شان را هیچ سیاهی [غم و اندوه]

وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ
و نه هیچ خواری آنان اهل بهشت اند ایشان در آنجا جاویدانند ۲۶ و آنان که

كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ مِنَ
به دست آورند کردارهای بد را جزای بدی همانند آن است و بپوشاند آنان را خواری نیست برایشان از

اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ
[جانب] الله هیچ نگهدارنده ای گویا پوشانیده شده است روهای شان به پاره هایی از شب تاریک

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
آنان اهل دوزخند آنان در آنجا جاویدانند ۲۷ و [بترسید] از روزی که گرد آوریم آنان را

جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ ۚ فَزَيَّلْنَا
همگی سپس می گوییم به آنان که شرک ورزیدند [بایستید] بر جایتان شما و شریکانتان پس جدایی می افکنیم

بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ
میان ایشان و گویند شریکانشان شما ما را نمی پرستیدید ۲۸ پس بسنده است الله

شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾
گواه میان ما و میان شما هر آینه بودیم ما از پرستش شما بی خبران ۲۹

هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ ۚ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ
آنجا دچار شود هر شخصی [به کیفر] آنچه پیش فرستاده بود و بازگردانیده شوند به سوی الله سرور

الْحَقِّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ
راستینشان و ناپدید گردد از ایشان آنچه به دروغ می بافتند ۳۰ بگو چه کسی روزی می دهد شما را

مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ
از آسمان و زمین؟ یا کیست که در اختیار دارد شنوایی و چشم ها را؟ و کیست که برون آورد

الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ
زنده را از مرده و بیرون آورد مرده را از زنده؟ و کیست که تدبیر کند کار را؟

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۖ
پس زود باشد که گویند الله است پس بگو پس آیا پروا نمی کنید؟ ۳۱ پس آن [که او را این صفت ها باشد] الله پروردگار راستین شما است

فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَٰلِكَ
پس چیست بعد از حق جز گمراهی پس چگونه [از حق] گردانیده می شوید؟ ۳۲ اینچنین

حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾
راست آمد سخن پروردگار تو بر آنان که نافرمانی کردند که آنان ایمان نمی آورند ۳۳

قُلْ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ۚ قُلِ ٱللَّهُ يَبْدَؤُا۟

بگو آیا هست از شریکان شما کسی که آغاز کند آفرینش را سپس آن را بازگرداند؟ بگو الله آغاز می کند

ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَهْدِىٓ

آفرینش را باز آن را بازمی گرداند پس کجا [از حق] برگردانیده می شوید؟ ﴿۳۴﴾ بگو آیا هست از شریکان شما کسی که راه نماید

إِلَى ٱلْحَقِّ ۚ قُلِ ٱللَّهُ يَهْدِى لِلْحَقِّ ۗ أَفَمَن يَهْدِىٓ إِلَى ٱلْحَقِّ أَحَقُّ أَن

به سوی حق بگو الله راه نماید به سوی حق آیا آن که راه نماید به سوی حق سزاوارتر است به اینکه

يُتَّبَعَ أَمَّن لَّا يَهِدِّىٓ إِلَّآ أَن يُهْدَىٰ ۖ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾

پیروی شود یاکسی که خود راه نمی یابد مگر اینکه راه نموده شود؟ پس چه شده شما را؟ چگونه داوری میکنید ﴿۳۵﴾

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغْنِى مِنَ ٱلْحَقِّ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ

و پیروی نمی کنند بیشترشان مگر گمانی را به درستی که گمان بی نیاز نگرداند از حق چیزی را[هرگز آدمی را به حق نرساند]هر آینه الله

عَلِيمٌۢ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانُ أَن يُفْتَرَىٰ مِن دُونِ

داناست به آنچه می کنند ﴿۳۶﴾ و نیست این قرآن که بربافته شده باشد از [سوی] غیر

ٱللَّهِ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ ٱلَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا رَيْبَ

الله ولیکن تصدیق می کند آنچه را پیش از وی است و بیان روشن کتاب[های آسمانی] است هیچ تردیدی نیست

فِيهِ مِن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا۟ بِسُورَةٍ

در آن از پروردگار جهانیان است ﴿۳۷﴾ آیا می گویند بربسته آن را؟ بگو پس بیاورید سوره‌ای

مِّثْلِهِۦ وَٱدْعُوا۟ مَنِ ٱسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٣٨﴾

همانند آن را و بخوانید هر که را توانید به جز الله اگر هستید راست گویان ﴿۳۸﴾

بَلْ كَذَّبُوا۟ بِمَا لَمْ يُحِيطُوا۟ بِعِلْمِهِۦ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُۥ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ

بلکه دروغ پنداشتند چیزی را که دست نیافته اند به دانش آن و هنوز نیامده است برای شان مصداق وعدهٔ آن اینچنین تکذیب کردند

ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٣٩﴾

آنان که بودند پیش از ایشان پس بنگر چگونه شد فرجام ستمکاران ﴿۳۹﴾

وَمِنْهُم مَّن يُؤْمِنُ بِهِۦ وَمِنْهُم مَّن لَّا يُؤْمِنُ بِهِۦ ۚ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ

و از ایشان کسی است که ایمان می آرد به وی و از ایشان کسی است که ایمان نمی آورد به وی و پروردگار تو داناتر است

بِٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل لِّى عَمَلِى وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ

به تبهکاران ﴿۴۰﴾ و اگر دروغ شمردند تو را پس بگو برای من است کردار من و برای شماست کردارتان

أَنتُم بَرِيٓـُٔونَ مِمَّآ أَعْمَلُ وَأَنَا۠ بَرِىٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُم مَّن

شما بیزارید از آنچه من می‌کنم و من [نیز] بیزارم از آنچه شما می کنید ﴿۴۱﴾ و از ایشان کسی هست که

يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنتَ تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا۟ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

گوش می نهند به سوی تو آیا تو می شنوانی کران را و اگرچه خرد نورزند؟ ﴿۴۲﴾

وَمِنْهُم مَّن يَنظُرُ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنتَ تَهْدِى ٱلْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا۟
و از ایشان کسی هست که می نگرد به سوی تو آیا تو راه می نمایی کوران را و اگرچه

لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَظْلِمُ ٱلنَّاسَ شَيْـًٔا وَلَٰكِنَّ
نبینند ۴۳ همانا الله ستم نمی کند بر مردمان چیزی را بلکه

ٱلنَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوٓا۟ إِلَّا
مردمان بر خویشتن ستم می کنند ۴۴ و روزی که برانگیزد الله ایشان را گویا درنگ نکرده بودند[در دنیا] مگر

سَاعَةً مِّنَ ٱلنَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ۚ قَدْ خَسِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِلِقَآءِ ٱللَّهِ
لحظه ای از روز که می‌شناسند یکدیگر را به تحقیق زیان کردند آنان که دروغ شمردند دیدار الله را

وَمَا كَانُوا۟ مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ ٱلَّذِى نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
و نبودند راه یافتگان ۴۵ و اگر بنمایانیم به تو برخی ازآنچه را که وعده می کنیم یا جان تو را بستانیم

فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ ٱللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ
پس به سوی ما است بازگشت ایشان سپس الله گواه است بر آنچه می کنند ۴۶ و برای هر

أُمَّةٍ رَّسُولٌ ۖ فَإِذَا جَآءَ رَسُولُهُمْ قُضِىَ بَيْنَهُم بِٱلْقِسْطِ وَهُمْ
امتی پیامبری است پس چون آید پیامبرشان حکم کرده شود میان شان به دادگری و ایشان

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ
ستمدیده نشوند ۴۷ و می گویند کی باشد این وعده اگر هستید راست گویان

﴿٤٨﴾ قُل لَّآ أَمْلِكُ لِنَفْسِى ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُ ۗ لِكُلِّ أُمَّةٍ
۴۸ بگو در اختیار ندارم برای خودم زیانی و نه سودی را مگر آنچه خواهد الله هر گروهی را

أَجَلٌ ۚ إِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَـْٔخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾
سرآمدی است چون بیاید سرآمدشان پس نه پس افتند لحظه ای و نه پیش افتند ۴۹

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُهُۥ بَيَٰتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ
بگو چه بینید اگر بیاید به شما عذاب او شبانگاه یا به روز چه چیز را به شتاب می طلبند از او

ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنتُم بِهِۦٓ ۚ ءَآلْـَٰٔنَ وَقَدْ كُنتُم بِهِۦ
بزهکاران ۵۰ آیا وانگهی چون واقع شود ایمان می آورید به آن آیا اکنون و همانا به آن

تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْخُلْدِ
شتاب می کردید ۵۱ پس گفته شود به آنان که ستم کردند بچشید عذاب جاوید را

هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ ۞ وَيَسْتَنۢبِـُٔونَكَ
آیا کیفر داده می شوید جز بدانچه می کردید؟ ۵۲ و می پرسند از تو

ربع حزب ۲۲

أَحَقٌّ هُوَ ۖ قُلْ إِى وَرَبِّىٓ إِنَّهُۥ لَحَقٌّ ۖ وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾
آیا حق است آن [وعده]؟ بگو آری قسم به پروردگارم هر آینه آن حق است و نیستید شما ناتوان کنندگان [الله] ۵۳

وَلَوۡ أَنَّ لِكُلِّ نَفۡسٖ ظَلَمَتۡ مَا فِي ٱلۡأَرۡضِ لَٱفۡتَدَتۡ بِهِۦۗ وَأَسَرُّواْ
و اگر هر آینه [باشد]برای هر کسی که ستم کرده است آنچه در زمین است هر آینه فدیه دهد آن را و پنهان دارند

ٱلنَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَۖ وَقُضِيَ بَيۡنَهُم بِٱلۡقِسۡطِۚ وَهُمۡ
پشیمانی خود را هنگامی که ببینند عذاب را و حکم کرده شود میان ایشان به دادگری و ایشان

لَا يُظۡلَمُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ أَلَآ إِنَّ
ستمدیده نشوند (۵۴) آگاه باش هر آینه برای الله است آنچه در آسمان ها و زمین است آگاه باش هرآینه

وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُ
وعدهٔ الله حق است ولیکن بیشتر شان نمی دانند (۵۵) او زنده می کند و می میراند

وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَتۡكُم مَّوۡعِظَةٞ
و به سوی وی بازگردانیده می شوید (۵۶) ای مردمان به تحقیق آمده است برای شما پندی

مِّن رَّبِّكُمۡ وَشِفَآءٞ لِّمَا فِي ٱلصُّدُورِ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ
از پروردگارتان و بهبودی برای آنچه که در سینه هاست و راه نمونی و رحمتی است برای مؤمنان

﴿٥٧﴾ قُلۡ بِفَضۡلِ ٱللَّهِ وَبِرَحۡمَتِهِۦ فَبِذَٰلِكَ فَلۡيَفۡرَحُواْ هُوَ خَيۡرٞ مِّمَّا
(۵۷) بگو به بخشایش الله و به رحمت او پس بدین[خبر] باید که شاد شوند[مؤمنان] آن بهتر است از آنچه

يَجۡمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلۡ أَرَءَيۡتُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ لَكُم مِّن رِّزۡقٖ
گرد می آورند (۵۸) بگو به من خبر دهیدکه آنچه را فرو آورده است الله برای شما از روزی

فَجَعَلۡتُم مِّنۡهُ حَرَامٗا وَحَلَٰلٗا قُلۡ ءَآللَّهُ أَذِنَ لَكُمۡۖ أَمۡ عَلَى ٱللَّهِ
پس قراردادید برخی از آن را حرام و [برخی از آن را] حلال بگو آیا الله اجازه داده است شما را یا بر الله

تَفۡتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ ٱلَّذِينَ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ
دروغ می بندید (۵۹) و چیست گمان آنان که افترا می بندند بر الله دروغ را

يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ
روز رستاخیز به درستی که الله هر آینه دارای بخشش بر مردمان ولیکن بیشترشان

لَا يَشۡكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأۡنٖ وَمَا تَتۡلُواْ مِنۡهُ مِن قُرۡءَانٖ
شکر نمی گزارند (۶۰) و نمی باشی تو در هیچ کاری و نمی خوانی هیچ [آیتی را] از آن از قرآن

وَلَا تَعۡمَلُونَ مِنۡ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيۡكُمۡ شُهُودًا إِذۡ تُفِيضُونَ
و نمی کنید هیچ کاری مگر هستیم بر شما [نگاهبان] حاضر چون در می آیید [سرگرم می شوید]

فِيهِۚ وَمَا يَعۡزُبُ عَن رَّبِّكَ مِن مِّثۡقَالِ ذَرَّةٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِي
در آن و پوشیده نمی ماند از پروردگار تو همسنگ ذره ای در زمین و نه در

ٱلسَّمَآءِ وَلَآ أَصۡغَرَ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكۡبَرَ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾
آسمان و نه خردتر از آن و نه بزرگ تر مگر آنکه در کتابی روشن است (۶۱)

أَلَآ إِنَّ أَوۡلِيَآءَ ٱللَّهِ لَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ
آگاه باش هر آینه دوستان الله هیچ ترسی نیست بر ایشان و نه آنان اندوهگین شوند

﴿٦٢﴾ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ ٱلۡبُشۡرَىٰ
(۶۲) آنان که ایمان آوردند و پرهیزکاری می کردند (۶۳) برای ایشان است مژده

فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِۚ لَا تَبۡدِيلَ لِكَلِمَٰتِ ٱللَّهِۚ
در زندگانی دنیا و در آخرت نیست هیچ دگرگونی برای سخنان الله

ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحۡزُنكَ قَوۡلُهُمۡۘ إِنَّ
آن [بشارت] همان رستگاری بزرگ است (۶۴) و غمگین نسازد تو را سخن شان هر آینه

ٱلۡعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًاۚ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ
عزّت[=توانایی و غلبه] از آنِ الله است همگی اوست آن شنوای دانا (۶۵) آگاه باش هرآینه برای الله است

مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَمَا يَتَّبِعُ ٱلَّذِينَ
هر که در آسمان هاست و هر که در زمین است پیروی نمی کنند آنان که

يَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُرَكَآءَۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا
فرا می خوانند به غیر از الله شریکانی را؟ پیروی نمی کنند مگر

ٱلظَّنَّ وَإِنۡ هُمۡ إِلَّا يَخۡرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
گمان را و نیستند ایشان مگر اینکه به تخمین سخن می گویند (۶۶) اوست آن که قرار داد برای شما

ٱلَّيۡلَ لِتَسۡكُنُواْ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبۡصِرًاۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
شب را تا آرام گیرید در آن و روز را روشنی بخش هر آینه در این

لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَسۡمَعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدٗاۗ
نشانه هایی است برای گروهی که می شنوند (۶۷) [کافران] گفتند گرفت الله فرزندی را

سُبۡحَٰنَهُۥۖ هُوَ ٱلۡغَنِيُّۖ لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ
پاک و منزّه است او، اوست بی نیاز برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است

إِنۡ عِندَكُم مِّن سُلۡطَٰنِۭ بِهَٰذَآۚ أَتَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا
نیست نزد شما هیچ حجّتی بر این آیا می گویید بر الله آنچه را که

لَا تَعۡلَمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلۡ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ
نمی دانید؟ (۶۸) بگو هر آینه آنان که برمی بندند بر الله دروغ را

لَا يُفۡلِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَٰعٞ فِي ٱلدُّنۡيَا ثُمَّ إِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ ثُمَّ
رستگار نمی شوند (۶۹) [ایشان را] بهره ای است [اندک] در دنیا سپس به سوی ماست بازگشت ایشان آنگاه

نُذِيقُهُمُ ٱلۡعَذَابَ ٱلشَّدِيدَ بِمَا كَانُواْ يَكۡفُرُونَ ﴿٧٠﴾
می چشانیم به آنان عذاب سخت را به سبب آنکه کفرمی ورزیدند (۷۰)

۞ وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ نُوحٍ إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيۡكُم
و بخوان بر آنان خبر نوح را هنگامی که گفت به قوم خود ای قوم من! اگر گران است بر شما

مَّقَامِي وَتَذۡكِيرِي بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَعَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلۡتُ فَأَجۡمِعُوٓاْ
ماندن من [در میان شما] و پند دادن من به آیت های الله پس بر الله توکل کردم پس گردآورید

أَمۡرَكُمۡ وَشُرَكَآءَكُمۡ ثُمَّ لَا يَكُنۡ أَمۡرُكُمۡ عَلَيۡكُمۡ غُمَّةٗ ثُمَّ ٱقۡضُوٓاْ
کار خود را و شریکانتان را سپس باید که نباشد کار شما بر شما پوشیده سپس [هر آسیبی که می خواهید] برسانید

إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ٧١ فَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ فَمَا سَأَلۡتُكُم مِّنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ
به من و مهلت مدهید مرا ۷۱ اگر روی بگردانیدید پس نخواسته ام از شما هیچ مزدی را نیست

أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِۖ وَأُمِرۡتُ أَنۡ أَكُونَ مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ٧٢
مزد من مگر بر الله و فرمان یافته ام که باشم از مسلمانان ۷۲

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيۡنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ فِي ٱلۡفُلۡكِ وَجَعَلۡنَٰهُمۡ خَلَٰٓئِفَ
پس تکذیب کردند او را پس نجات دادیم او را و آنان را که با وی بودند در کشتی و گردانیدیم آنان را جانشین ها

وَأَغۡرَقۡنَا ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَاۖ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُنذَرِينَ
و غرق کردیم کسانی را که تکذیب کردند آیات ما را پس بنگر چگونه شد سرانجام بیم داده شدگان

٧٣ ثُمَّ بَعَثۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِۦ رُسُلًا إِلَىٰ قَوۡمِهِمۡ فَجَآءُوهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ
۷۳ سپس فرستادیم بعد از او [نوح] پیامبرانی را به سوی قوم شان پس آوردند برایشان نشانه های روشن را

فَمَا كَانُواْ لِيُؤۡمِنُواْ بِمَا كَذَّبُواْ بِهِۦ مِن قَبۡلُۚ كَذَٰلِكَ نَطۡبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ
پس بر آن نبودند که ایمان آورند به آنچه دروغ شمرده بودند آن را پیش از این اینچنین مُهر می نهیم بر دل های

ٱلۡمُعۡتَدِينَ ٧٤ ثُمَّ بَعَثۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِم مُّوسَىٰ وَهَٰرُونَ إِلَىٰ
تجاوزگران ۷۴ سپس فرستادیم بعد از ایشان موسی و هارون را به سوی

فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِۦ بِـَٔايَٰتِنَا فَٱسۡتَكۡبَرُواْ وَكَانُواْ قَوۡمٗا مُّجۡرِمِينَ ٧٥
فرعون و سران قوم وی با نشانه هایمان پس تکبر کردند و بودند گروهی بزهکاران ۷۵

فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ مِنۡ عِندِنَا قَالُوٓاْ إِنَّ هَٰذَا لَسِحۡرٞ مُّبِينٞ ٧٦
پس چون آمد برای آنان سخن درست از نزد ما گفتند هر آینه این البته جادویی است آشکار ۷۶

قَالَ مُوسَىٰٓ أَتَقُولُونَ لِلۡحَقِّ لَمَّا جَآءَكُمۡۖ أَسِحۡرٌ هَٰذَا وَلَا يُفۡلِحُ
گفت موسی آیا می گویید به این حق [که جادوست] چون بیامد برای شما آیا جادو است این؟ و رستگار نمی شوند

ٱلسَّٰحِرُونَ ٧٧ قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا لِتَلۡفِتَنَا عَمَّا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَا
جادوگران ۷۷ گفتند آیا آمدی نزد ما تا بگردانی ما را از آنچه یافته ایم ما بر آن [چیز] پدران خود را

وَتَكُونَ لَكُمَا ٱلۡكِبۡرِيَآءُ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا نَحۡنُ لَكُمَا بِمُؤۡمِنِينَ ٧٨
و باشد برای شما بزرگی و برتری در زمین و نیستیم ما شما را باورداراندگان ۷۸

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ ٱئۡتُونِي بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٖ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ
و گفت فرعون بیاورید پیش من هر جادوگری دانا را ﴿۷۹﴾ پس چون آمدند جادوگران

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلۡقُواْ مَآ أَنتُم مُّلۡقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّآ أَلۡقَوۡاْ قَالَ
گفت به آنان موسی بیفکنید آنچه را شما افکندگانید ﴿۸۰﴾ پس چون افکندند گفت

مُوسَىٰ مَا جِئۡتُم بِهِ ٱلسِّحۡرُۖ إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبۡطِلُهُۥٓ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُصۡلِحُ
موسی آنچه آورده اید آن را جادو است هر آینه الله زود باطل گرداند آن را هر آینه الله به صلاح نیاورد

عَمَلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ ٱللَّهُ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَوۡ كَرِهَ
کار تباهکاران را ﴿۸۱﴾ و ثابت می‌دارد الله حق را با سخنان خود و اگرچه ناخوش دارند

ٱلۡمُجۡرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَآ ءَامَنَ لِمُوسَىٰٓ إِلَّا ذُرِّيَّةٞ مِّن قَوۡمِهِۦ عَلَىٰ
بزهکاران ﴿۸۲﴾ پس ایمان نیاورد به موسی مگر فرزندانی از قوم وی [آن هم] با

خَوۡفٖ مِّن فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِمۡ أَن يَفۡتِنَهُمۡۚ وَإِنَّ فِرۡعَوۡنَ لَعَالٖ
ترسی از فرعون و سرکردگانشان که [مبادا] شکنجه کند ایشان را و هر آینه فرعون سرکش بود

فِي ٱلۡأَرۡضِ وَإِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰقَوۡمِ إِن كُنتُمۡ
در زمین و هر آینه وی ازحد گذرندگان بود ﴿۸۳﴾ و گفت موسی ای قوم من! اگر

ءَامَنتُم بِٱللَّهِ فَعَلَيۡهِ تَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّسۡلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُواْ عَلَى ٱللَّهِ
ایمان آوردید به الله پس بر او توکل کنید اگر هستید مسلمانان ﴿۸۴﴾ پس گفتند بر الله

تَوَكَّلۡنَا رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا فِتۡنَةٗ لِّلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا
توکل کردیم [ای] پروردگار ما! قرار مده ما را [دستخوش] آشوبی به سود گروه ستمکاران ﴿۸۵﴾ و رهایی بخش ما را

بِرَحۡمَتِكَ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ
به رحمت خود از گروه کافران ﴿۸۶﴾ و وحی فرستادیم به سوی موسی و برادرش

أَن تَبَوَّءَا لِقَوۡمِكُمَا بِمِصۡرَ بُيُوتٗا وَٱجۡعَلُواْ بُيُوتَكُمۡ قِبۡلَةٗ
که جای گردانید [=مسکن سازید] برای قوم خود در مصر خانه‌هایی را و قرار دهید خانه های خود را پرستشگاهی

وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَۗ وَبَشِّرِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ
و برپادارید نماز را و مژده ده مؤمنان را ﴿۸۷﴾ و گفت موسی

رَبَّنَآ إِنَّكَ ءَاتَيۡتَ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَأَهُۥ زِينَةٗ وَأَمۡوَٰلٗا فِي ٱلۡحَيَوٰةِ
[ای] پروردگار ما هر آینه تو داده ای به فرعون و سران قوم او زیور و مال هایی را در زندگانی

ٱلدُّنۡيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّواْ عَن سَبِيلِكَۖ رَبَّنَا ٱطۡمِسۡ عَلَىٰٓ أَمۡوَٰلِهِمۡ
دنیا [ای] پروردگار ما سرانجام گمراه کنند از راه تو [ای] پروردگار ما محو کن مال هایشان را

وَٱشۡدُدۡ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ فَلَا يُؤۡمِنُواْ حَتَّىٰ يَرَوُاْ ٱلۡعَذَابَ ٱلۡأَلِيمَ ﴿٨٨﴾
و سخت [مهر] کن بر دل‌هایشان پس ایمان نمی‌آوردند تا ببینند عذاب دردناک را ﴿۸۸﴾

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَّعْوَتُكُمَا فَٱسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَآنِّ سَبِيلَ
گفت[الله] هرآینه اجابت شد دعای شما پس پایداری ورزید و پیروی مکنید راه

سه چهارم حزب ۲۲

ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ ۞ وَجَٰوَزْنَا بِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْبَحْرَ
آنان را که نمی دانند ۸۹ و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُۥ بَغْيًا وَعَدْوًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَدْرَكَهُ
پس از پی درآمدند ایشان را فرعون و لشکریان او از راه سرکشی و دشمنی تا وقتی که دریافت او را

ٱلْغَرَقُ قَالَ ءَامَنتُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱلَّذِىٓ ءَامَنَتْ بِهِۦ بَنُوٓا۟ إِسْرَٰٓءِيلَ
غرقاب گفت ایمان آوردم من که نیست هیچ الهی مگر آن که ایمان آورده اند به او بنی اسرائیل

وَأَنَا۠ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَآلْـَٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنتَ
و من از تسلیم شدگانم ۹۰ آیا اکنون[ایمان می آوری] حال آنکه نافرمانی کردی پیش از این و بودی

مِنَ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَٱلْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
از تبهکاران ۹۱ پس امروز می رهانیم تو را [اما] پیکرت را، تا باشی برای

خَلْفَكَ ءَايَةً ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ عَنْ ءَايَٰتِنَا لَغَٰفِلُونَ ﴿٩٢﴾
آیندگان نشانه ای و هر آینه بسیاری از مردمان از نشانه های ما بی خبران اند ۹۲

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ
و هر آینه جای دادیم به بنی اسرائیل را جایگاهی راستین را و روزی دادیم ایشان را از پاکیزه ها

فَمَا ٱخْتَلَفُوا۟ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ
پس اختلاف نکردند تا آن که آمد برای شان دانش هر آینه پروردگار تو حکم می کند میانشان روز رستاخیز

فِيمَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِن كُنتَ فِى شَكٍّ مِّمَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ
در آن چیزی که در آن اختلاف می کردند ۹۳ پس اگر هستی در شکی از آنچه فروفرستادیم به سوی تو

فَسْـَٔلِ ٱلَّذِينَ يَقْرَءُونَ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَآءَكَ
پس بپرس ازآنان که می خوانند کتاب را پیش از تو هر آینه آمده است پیش تو

ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ
حق از[جانب] پروردگارت پس مباش از تردیدکنندگان ۹۴ و مباش

مِنَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ
از کسانی که دروغ شمردند آیت های الله را پس می شوی از زیانکاران

﴿٩٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
۹۵ هر آینه آنان که راست آمد بر ایشان سخن پروردگار تو[=وعدهٔ عذاب] ایمان نیاورند

﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾
۹۶ و اگرچه بیاید برای آنان هر نشانه ای [معجزه‌ای] تا آنکه ببینند عذاب دردناک را ۹۷

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَآ إِيمَـٰنُهَآ إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّآ
پس چرا نبود [مردم] هیچ آبادیی که ایمان آورند پس سود دهد به آنان ایمان شان مگر قوم یونس چون

ءَامَنُوا۟ كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ ٱلْخِزْىِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَمَتَّعْنَـٰهُمْ
ایمان آوردند برداشتیم از آنان عذاب خواری را در زندگانی دنیا و بهره مند ساختیم ایشان را

إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَـَٔامَنَ مَن فِى ٱلْأَرْضِ كُلُّهُمْ
تا مدتی (۹۸) و اگر می خواست پروردگار تو هر آینه ایمان می آورد هر آنکه در زمین است تمام آنها

جَمِيعًا ۚ أَفَأَنتَ تُكْرِهُ ٱلنَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا۟ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا
همگی آیا تو اکراه می کنی مردم را تا گردند مؤمنان؟ (۹۹) و نسزد

كَانَ لِنَفْسٍ أَن تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَيَجْعَلُ ٱلرِّجْسَ
هیچ کس را که ایمان آورد مگر با ارادهٔ الله و قرار می دهد پلیدی [عذاب] را

عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ ٱنظُرُوا۟ مَاذَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ
بر آنانکه خرد نمی ورزند (۱۰۰) بگو بنگرید چه چیز است در آسمان ها

وَٱلْأَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِى ٱلْـَٔايَـٰتُ وَٱلنُّذُرُ عَن قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾
و زمین؟ و سودی ندارد این نشانه ها و بیم دهندگان برای گروهی که ایمان نمی آورند (۱۰۱)

فَهَلْ يَنتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلِهِمْ ۚ
پس آیا انتظار می برند مگر مانند روزهای [پرحادثه] کسانی که گذشتند پیش از ایشان؟

قُلْ فَٱنتَظِرُوٓا۟ إِنِّى مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُنتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّى
بگو پس انتظار بکشید هر آینه من با شمایم از منتظران (۱۰۲) سپس نجات می دهیم

رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۚ كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنجِ ٱلْمُؤْمِنِينَ
پیامبران خود را و آنان را که ایمان آوردند اینچنین برماست که نجات دهیم مؤمنان را

﴿١٠٣﴾ قُلْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمْ فِى شَكٍّ مِّن دِينِى فَلَآ أَعْبُدُ ٱلَّذِينَ
(۱۰۳) بگو ای مردم اگر هستید در شکی از دین من پس نمی پرستم آنان را که

تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَـٰكِنْ أَعْبُدُ ٱللَّهَ ٱلَّذِى يَتَوَفَّىٰكُمْ ۖ وَأُمِرْتُ
شما می پرستید به جای الله ولیکن پرستش می کنم الله را آن ذاتی که برمی گیرد [ارواح] شما را و مأمور شده ام

أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
که باشم از مؤمنان (۱۰۴) و آنکه راست بدار روی خود را برای دین حقگرایانه

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ ٱللَّهِ
و مباش از مشرکان (۱۰۵) و مخوان به جای الله

مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۖ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِّنَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٠٦﴾
چیزی را که سود ندهد به تو و زیان نرساند به تو پس اگر بکنی پس به درستی که تو آنگاه از ستمکارانی (۱۰۶)

وَإِن يَمْسَسْكَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُۥٓ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِن
و اگر برساند به تو الله زیانی را پس نیست بردارنده‌ای برای آن مگر او و اگر

يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهِۦ ۚ يُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۚ
خواهد در حق تو نعمتی را پس نیست هیچ بازدارنده‌ای برای بخشش او می رساند آن را به هر که خواهد از بندگانش

وَهُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ
و اوست آن آمرزندهٔ مهربان ﴿۱۰۷﴾ بگو ای مردمان به درستی که آمد برای شما

ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن
حق از پروردگار شما پس هر که راه یافت جز این نیست که راه می یابد برای خود و هر که

ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَٱتَّبِعْ
گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می شود به زیان خود و نیستم من بر شما کارگزار [و نگهبان] ﴿۱۰۸﴾ و پیروی کن

مَا يُوحَىٰٓ إِلَيْكَ وَٱصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ ٱللَّهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ ٱلْحَـٰكِمِينَ ﴿١٠٩﴾
از آنچه که وحی می شود به تو و شکیبا باش تا حکم کند الله و او بهترین حکم کنندگان است ﴿۱۰۹﴾

ترتیبها ۱۱ — سورة هود — آیاتها ۱۲۳

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

الٓر ۚ كِتَـٰبٌ أُحْكِمَتْ ءَايَـٰتُهُۥ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾
الف لام را، [این] کتابی است که استواری یافته آیاتش سپس تفصیل یافته است از نزد سنجیده کاری آگاه ﴿۱﴾

أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّا ٱللَّهَ ۚ إِنَّنِى لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَنِ ٱسْتَغْفِرُوا۟
اینکه پرستش نکنید مگر الله را هر آینه من برای شما از سوی او بیم دهنده و مژده دهنده ام ﴿۲﴾ و اینکه آمرزش بطلبید

رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُم مَّتَـٰعًا حَسَنًا إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ
از پروردگار خود سپس توبه کنید به سوی او تا برخورداری دهد شما را برخورداری نیک تا زمانی معین و تا بدهد

كُلَّ ذِى فَضْلٍ فَضْلَهُۥ ۖ وَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
به هر صاحب مزیتی [پاداش] مزیتش را و اگر برگردید پس هر آینه من می‌ترسم بر شما از عذاب روزی

كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى ٱللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾ أَلَآ إِنَّهُمْ
بزرگ ﴿۳﴾ به سوی الله است بازگشت شما و او بر همه چیزی تواناست ﴿۴﴾ آگاه باشید همانا آنان

يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا۟ مِنْهُ ۚ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ
می پیچانند [برمی گردانند] سینه های خود را تا پنهان دارند [خود را] از او [پیامبر یا شنیدن صدای قرآن] آگاه باش چون بر سر کشند جامه های خود را

يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٥﴾
می داند آنچه را پنهان می کنند و آنچه را آشکار می سازند هر آینه او داناست به راز سینه ها ﴿۵﴾